

Visitasedrag

ved visitasen i Hønefoss, 27. september 2020

Ved biskop Jan Otto Myrseth

INNLEDNING

Kjære venner

Jeg vil takke for fine visitasdager her i Hønefoss, for et spennende og variert program, og for interessante rapporter som jeg fikk anledning til å studere i forkant. Etter fine dager med samtaler med medarbeidere i menighetene og ulike møter og besøk, sitter jeg igjen med et sterkt inntrykk av at kirken angår veldig mange og at den fortsatt har en stor betydning som en viktig samfunnsaktør i Ringerikssamfunnet.

Det kristne budskapet slo røtter i dette området allerede for godt over tusen år siden, som et direkte resultat av at Jesu første etterfølgere var lydige mot hans befaling om å forkynde evangeliet for alle folkeslag. På tross av mye motstand og forfølgelse oppstod det tidlig nye menigheter i hele det romerske imperiet, og Paulus og Peter og de andre apostlene holdt kontakten med dem ved brevskrivning og besøk – for å ta vare på enheten mellom de troende og for å sikre at budskapet som ble forkynt var i samsvar med apostlenes vitnesbyrd.

Det er denne funksjonen som ligger til grunn for bispevisitater også i vår tid. Ordet biskop kommer fra det greske ordet episkopos som betyr en som ser, en som har tilsyn. En visitas er en sentral del av biskopens oppgave og tilsynsansvar. Visitasens formål er å støtte, inspirere og veilede menigheter og ansatte, og gjøre kirkens nærvær synlig i lokalsamfunnet, ifølge Visitasreglementet for Den norske kirke. Det betyr at det er en hovedsak for biskopen å inspirere til frimodighet og fornyelse. Visitasen gir en anledning til å stanse opp og reflektere over kirkens plass i samfunnet og menighetenes daglige arbeid, og å drøfte målsettinger og strategier sammen med biskopen. Forhåpentligvis kan visitasen bidra med et blikk utenfra som en hjelp til å finne ut hva som er viktig å prioritere nettopp nå.

Det er Ringerike prosti som er visitasområde denne høsten, og i denne første uka har jeg besøkt Hønefoss menighet. Men vi har også hatt en samling for alle kirkelige ansatte i hele prostiet, som jo er sammenfallende med kommunene Ringerike og Hole. Seinere i høst kommer turen til de andre menighetene i prostiet.

I forberedelsene og underveis i visitasen har jeg hatt god hjelp av medarbeiderne på bispedømmekontoret, og ikke minst prost Kristin Moen Saxegaard og fungerende kirkefagsjef Inger Mangrud Bore. En særlig takk til dem begge!

INNTRYKK FRA VISITASDAGENE

I dette foredraget vil jeg oppsummere mine inntrykk fra visitasen, og jeg vil starte med å si at jeg er overveldet og imponert over det jeg har sett og hørt, og jeg er stolt over å ha så gode medarbeidere og over at det gjøres så mye godt arbeid både i Hønefoss menighet og i de andre menighetene i prostiet!

Koronatid

Det er ikke til å legge skjul på at koronaviruset på ulikt vis har satt sitt preg på visitasen. Noen programposter måtte utgå, andre måtte nedskaleres. Noen vegrer seg for å delta på offentlige arrangementer i denne tiden, og det er helt klart en engstelse å spore i befolkningen. I samtaler har jeg

også fått et inntrykk av at koronatiden tidvis har medført en økt følelse av ensomhet og isolasjon hos de kirkelige medarbeiderne.

På tross av dette registrerer jeg at dere denne høsten har klart å gjennomføre flotte konfirmasjonsgudstjenester, som jeg hører mye godt om fra mennesker jeg har møtt denne uka.

I møtet vi hadde på Rådhuset med kommunens politiske og administrative ledelse understreket rådmannen hvor viktig det er at hjulene fortsatt går rundt og at vi opprettholder et åpent samfunn, og han ga honnør til kirken for å holde sine gudstjenester og opprettholde sine øvrige aktiviteter midt i denne krevende situasjonen.

Ansatte medarbeidere

For å få bedre innsikt i hvordan det er å jobbe i Hønefoss menighet hadde jeg på mandag samtaler med prestene og de andre ansatte i Hønefoss menighet og de som arbeider ved kirkevergens kontor. Disse samtalen ga meg et inntrykk av svært motiverte medarbeidere, og det slo meg at så mange av dem ga uttrykk for hvor meningsfullt og trivelig det er å arbeide i kirken. Her er det god stemning, og en sa det slik: -«Jeg stortrives, og gleder meg hver dag til å komme på jobb!»

Medarbeiderne underslår ikke at det også er ulike utfordringer man gjerne skulle funnet en løsning på, men den grunnleggende trivselen er et særdeles godt utgangspunkt for å komme videre. Flere av dem uttrykte at man møtes med raushet når ting kanskje ikke ble helt slik som planlagt, og at folk vil hverandre vel.

Et godt arbeidsfellesskap der man bekrefter hverandre og oppmuntrer hverandre er et kjempegodt utgangspunkt for trivsel, arbeidsglede og kreativitet!

HØNEFOSS MENIGHET

Den forrige visitasen i Hønefoss menighet var i oktober 2008 ved biskop Laila Riksaasen Dahl, og selv hadde jeg da gleden av å være med å tilrettelegge og planlegge i egenskap av prost. Når vi ser tilbake på de tolv årene som er gått, tror jeg knapt det finnes andre menigheter i dette land som har opplevd så store og krevende utfordringer som Hønefoss. Først kom kirkebrannen den 26. januar 2010, der vi stod sjokkerte og hjelpeløse og så ilden fortære den vakre kirken vår. Flere komitéer var allerede i gang med å forberede kirkens 150-årsjubileum i 2012, og blant de planlagte tiltakene var også brannsikring. Det gjorde inntrykk å se hvor sterkt denne kirkebrannen gikk inn på store og små i byen, og det halvåret som fulgte vil for alltid stå i min bevissthet som veldig spesielt.

Dernest fulgte noen krevende år med intense diskusjoner og drakamper om hvor den nye kirken skulle ligge og hvordan den skulle se ut, og en byggefase med mange utfordringer og en følelse hos kirkelige medarbeidere av å få liten støtte og drahjelp fra regionalt og nasjonalt kirkelig hold.

Midt oppe i denne situasjonen kom også de dramatiske døgnene etter at Norge ble rammet av terroren, der 69 ungdommer ble drept på Utøya. Prester og øvrige kirkelige medarbeidere i Ringerike prosti havnet plutselig midt oppe i svært krevende utfordringer, og prosten ble et svært synlig ansikt som representerte kirken på en veldig fin måte.

Endelig kunne den nye kirken vigsles i desember 2017, og gleden var stor over å ha fått et så vakkert og tjenlig bygg. Etter noen måneder kom også det nye, flotte orgelet på plass, men samtidig kom også en ny og krevende utfordring. En liten afghansk familie på desperat jakt etter trygghet og framtid søkte tilflukt i kirken. På egne vegne og på vegne av kirken vil jeg benytte anledningen til å rette en stor og varm takk til menighetsrådet, staben og frivillige for den flotte og selvpoppofrende måten dere har stilt opp for asylfamilien på.

Tallenes tale

På samlingen med alle kirkeansatte i prostiet fikk vi presentert tallene som sier noe om kirkens plass i Ringerikssamfunnet. Medlemsprosenten i Ringerike prosti ligger på ca 70 prosent, 3-4 prosent lavere om vi ser isolert på Hønefoss menighet. Ikke overraskende viser statistikken for gudstjenestebesøket i Hønefoss en markant økning fra og med gjenåpningen av kirken. Gjennomsnittlig antall gudstjenestedeltakere på søndagsgudstjenesten ligger på på 101, og det er godt i overkant av gjennomsnittet nasjonalt. I 2019 var det godt og vel 6000 mennesker som deltok på søndagsgudstjenester i Hønefoss menighet, og i tillegg var nærmere 3000 mennesker innom på gudstjenester utenom søn- og helligdager. I tillegg kommer rundt 8000-9000 deltakere på konserter og kulturelle aktiviteter.

Også dåpstillene viser en hyggelig trend, både i Hønefoss menighet og i prostiet for øvrig. Etter mange års nedgang snudde trenden på Ringerike i 2018, og samtlige menigheter i prostiet kan vise til en pen oppgang fra 2018 til 2019.

Pulserende menighetsliv

I løpet av disse dagene har jeg fått innblikk i et ganske så pulserende menighetsliv. Jeg hadde stor glede av å møte 15-20 av de aller minste som deltok med liv og lyst på babysangen i kirken på torsdag, og jeg heier på at dere satser på å gjøre torsdag til en kirkedag for alle aldre – med babysang, torsdagsklubb for barn fra fireårsalderen, middag for familiene og temakvelder med alternering mellom Kunsten å leve, Salmer i sentrum og kanskje mer etter hvert.

Menigheten har en godt utbygd trosopplæringsplan og andre kontinuerlige tiltak som knytter barn og unge til menigheten på en flott måte. I flere av skolens ferier arrangerer prostiet Bo hjemme-leirer som er svært populære. Dette lar seg gjennomføre takket være stabens initiativ og flott innsats av frivillige medarbeidere.

Det er viktig at vi som kirke kan pleie kontakten med den oppvoksende slekt i alle faser, og prøve å legge til rette for at flest mulig kan finne mening i og tilhørighet til våre fellesskap og aktiviteter. Det arbeides godt med opplegget for konfirmantundervisning, og Ringerike Tensing fikk jeg anledning til å besøke på mandag kveld. Dette er et livskraftig ungdomsmiljø som har en lang og god historie på Ringerike. Flere ungdommer deltar også på såkalte MILK-kurs, et ledertreningsopplegg for de som har lagt konfirmasjonstiden bak seg. En gang i måneden samles også ungdom i Sofakroken, et klubbtilbud og møtested som betyr mye for de som er med. I tillegg kommer flere tiltak av mer punktuell karakter, som for eksempel den såkalte ridderturneringen.

Et viktig innslag i menighetens liv er også de faste hverdagsgudstjenestene på onsdag med etterfølgende åpen kafé på kirketorget.

Kirke og kultur

Hønefoss kirke er en flott arena for kulturtiltak, og her foregår det svært mye både i menighetens egen regi og ved eksterne arrangører. Kirkekoret bidrar regelmessig ved gudstjenester og beriker det kirkemusikalske livet. Pipekonsertene har en lang tradisjon og har funnet sin plass også i den nye kirken og vil forhåpentligvis videreføres etter en liten koronapause.

I samarbeid med diakonen og frivillige medarbeidere holdes det også konserter hvor brukerne av omsorgssentrene i Ringerike og Hole kommer på besøk. Det er også et utstrakt samarbeid med såvel profesjonelle musikere som glade amatører ved ulike kulturarrangementer, og hver høst arrangeres korstafett hvor distriktets ulike kor stiller opp. Nevnes bør også den flotte oppsetningen «Himmeltrærne» som er blitt framført både i 2018 og 2019.

For øvrig er det spennende at det nylig er vedtatt å starte opp et prøveprosjekt med kulturskole i kirkestua, i samarbeid med KFUK-KFUM.

Menighetsrådet og de gode medarbeiderne

Tiden etter kirkebrannen har vært en krevende fase både for staben og for dere som har sittet i menighetsrådet, og det er ikke til å komme fra at dette har resultert i en viss slitasje. I den blomstrende aktiviteten som preger livet i den nye kirken kjennes også savnet av en daglig koordinatorkfunksjon som kan bidra til bedre kontakt mellom menighetsrådet og staben, og ivareta driften og utleie av kirkebygget. Underveis i visitasen har vi samtalt om mulige løsninger for å få dette på plass, og jeg har stor tro på at dere vil finne en god vei videre.

Så er jeg som nevnt tidligere imponert over den innsatsen som er nedlagt på forskjellig vis for å ta vare på familien som er i kirkeasyl. Jeg blir stolt og glad når jeg hører folk i byen omtale den måten prostens og soknepresten har frontet denne saken i offentligheten, og mange har med glød og varme omtalt den flotte støttemarkeringen som på kort varsel ble til etter dommen i lagmannsretten. Et par hundre mennesker stilte opp for å vise sin støtte, og hele arrangementet var preget av kvalitet og verdighet både teknisk og innholdsmessig.

Det er nå avklart at rettssubjektet Den norske kirke vil engasjere seg på prinsipielt grunnlag for å få avklart spørsmålet om konvertering og presters faglige grunnlag for å bidra som vitner og teologisk sakkyndige i slike saker, og det er å håpe at denne saken kan finne sin løsning i Høyesterett.

Staben

Jeg er takknemlig for alt det gode arbeidet som gjøres, og samtidig vil jeg oppfordre dere til å arbeide videre med organiseringen og rutine- og arbeidsbeskrivelsene til de ulike stillingene i menigheten. En god og tydelig ansvarsfordeling og gode rutiner for opplæring og innføringsprogrammer gir trygghet og kan eliminere unødvendige spenninger og ressurslekkasje. Det er viktig med faste møtepunkter for planlegging, både på kort og lang sikt. På møtet med staben drøftet vi behovet for et godt årshjul for å systematisere planlegging og gjennomføring av de ulike aktivitetene, og som kan gi forutsigbarhet og trygghet til alle medvirkende.

SKOLE/KIRKE-SAMARBEID

Kirken og bispedømmet har de senere årene hatt et særlig fokus rettet mot barn og unge. Det var veldig meningsfylt å besøke Benterud skole og samtale med kommunalsjef Marianne Mortensen og skolens ledergruppe om oppvekstvilkår for barn og unge på Ringerike. Samtalen var med å understreke for oss viktigheten av at menighetens tilbud til barn formidles som et tilbud til alle barn – uansett funksjonsevne. Gjennom info-skjermer kan kirken – på linje med andre fritidstilbud for barn og unge – få informere om aktiviteter å være med på.

Det var også svært interessant å få en presentasjon av kommunens satsing på det såkalte «Familiens hus», som skal arbeide med forebygging og oppfølging av barn og unges psykiske helse i tett samarbeid med familie og nettverk. Dette er ment å være et tverretatlig kommunalt tilbud innenfor helse og oppvekst, og jeg har forventninger til at kirken vil inngå i et strategisk samarbeid for å videreutvikle dette tilbudet.

Ungdom og psykisk helse

Tunsberg bispedømme hadde et særskilt ungdomsår i skoleåret 2018/19 der temaet var HÅP. Et av de viktige temaene vi da jobbet med var ungdom og psykisk helse. Besøket på Hønefoss videregående skole, som har ca 750 elever i aldersgruppen 16-19 år, ga oss en anledning til å drøfte slike utfordringer. Gjennom godt samarbeid mellom skoleledelse, PP-tjenesten og Oppfølgingstjenesten, samt elevorganene legges det godt til rette for at elevene skal trives på skolen og å forebygge ensomhet og fravær fra skolen.

Vi hadde også lagt inn et besøk på Universitetet i Sørøst-Norge, der vi fikk høre om det velutviklede samarbeidet mellom Campus Ringerike og kommuner og næringsliv i denne regionen. Vi var enige om

at universitetet og kirken har et felles anliggende om at studentene skal ha et godt liv, og både studentenes organer og universitetets ledelse er innstilt på å legge til rette for godt samarbeid. Som resultat av et samarbeid mellom USN, Tunsberg bispedømme og Agder og Telemark bispedømme finnes det pr i dag en hel stilling som studentprest. Vi har godt håp om at denne tjenesten kan styrkes med et årsverk ekstra fra neste år. Hønefoss menighet stiller også med stand på campus noen ganger i året for å invitere til det månedlige tilbudet i Hønefoss kirke under overskriften «Mat og messe».

MØTE MED KOMMUNEN

Det er en viktig del av en visitas å møte kommunens ledelse, og i rådhuset ble vi ønsket varmt velkommen av ordfører, rådmann og gruppelederne fra noen av de politiske partiene. Vi fikk en god innføring i storkommunens utfordringer og prioriteringer, og jeg sitter igjen med inntrykket av en kommune som viser vilje til konstruktivt samarbeid med kirken på flere områder. Både kommunen og kirken er opptatt av å være til for de svakeste, og det er nødvendig å holde tydelig fokus på denne ambisjonen i en region som forventer en sterk vekst i de nærmeste årene, blant annet som resultat av gigantiske investeringsprosjekter på vei og bane.

Det er gledelig å registrere at også i Ringerike kommune er det en høy bevissthet om FNs bærekraftsmål og en uttalt vilje til ha disse målene som horisont for kommunale planer og prioriteringer. I dette ligger en tydelig invitasjon til ulike aktører i lokalsamfunnet til samarbeid for å bidra til mindre ulikhet, bedre folkehelse, god utdanning og høy bevissthet om klima, miljø og bærekraftig forvaltning av ressurser. Jeg ser at kirken og kommunen har mange berøringspunkter, og jeg kunne liste opp en lang rekke tiltak og aktiviteter der kirken i praksis spiller på lag med kommunen og andre samfunnsaktører for å oppfylle disse bærekraftsmålene.

En åpen og inkluderende kirke

Det er oppmuntrende å høre vitnesbyrd fra mennesker som har flyttet til Ringerike og har opplevd kirken som åpen og inkluderende, mens mange andre forteller om hvor vanskelig det har vært å komme på innsiden av Ringerikssamfunnet. Det er en felles utfordring for kommune og kirke å bidra til å ta vare på de beste kvalitetene fra dagens samfunn og styrke dem i møte med morgendagens utvikling. Også på Ringerike er det mange som sliter. Statistikken viser for eksempel at så mange som 600 barn opplever barnefattigdom, et tall som tilsvarer elevmassen på to barneskoler!

Fra kirkelig felleråds side er det en viss bekymring knyttet til kapasiteten på Hønefoss kirkegård. Denne er i ferd med å fylles, og det er dårlig med utvidelsesmuligheter. Dette er en utfordring det må tas høyde for i arbeidet med arealdelen av kommuneplanen.

Kriseberedskap er et område der kirken og kommunen har et veldig smidig og godt samarbeid. Kirkens plass i det kommunale kriseteamet er selvsagt, men det er viktig å holde fokus på dette arbeidet og sikre kontinuiteten ved gode strukturer, slik at de gode samarbeidsrutinene kan videreføres. Dette er et klart kommunalt ansvar.

DIAKONI

Leve hele livet

Det var planlagt et møte under visitasjonen for å drøfte felles utfordringer og muligheter for å tilrettelegge for retten til trosutøvelse gjennom hele livet, i tråd med regjeringens kvalitetsreform «Leve hele livet», men koronasituasjonen vanskeliggjorde dette. Smittefare har gjort det vanskeligere å opprettholde den tradisjonelle besøksvirksomheten på institusjonene for eldre og syke. Både prestene og diakonen er engasjert i dette arbeidet, og jeg håper at det finnes løsninger for at denne virksomheten kan normaliseres igjen så snart som mulig.

For øvrig vil jeg be dere gjennomtenke behovet for en samlende plan for det diakonale arbeidet for hele byen, og kanskje opprette et felles diakonitvalg eller en styringsgruppe for de tre menighetene som deler på diakonstillingen, med sikte på å utnytte ressursene best mulig. Når Kirkemøtet om et par uker vedtar en revidert Plan for diakoni i Den norske kirke, kan dette forhåpentligvis være en inspirasjon til å arbeide med en god og samlende lokal plan. Målet er at vi skal spille hverandre gode og tilrettelegge for at både lønnede og ulønnede medarbeidere kan finne sin plass på en god måte.

Kirkens Bymisjon

Det er med glede jeg registrerer den kommunale viljen til å støtte Kirkens Bymisjons relativt nystartede arbeid på Ringerike. Det er imponerende å se hva de har fått til på kort tid, og faktum er at kafédriften her i Hønefoss seiler i en medvind som savner sidestykke i de andre byene der Bymisjonen arbeider. Dette bidrar også til å gi etterlengtet liv til torget. Ved omvisningen i Storgata drøftet vi mulighetene for å styrke samarbeidet med Hønefoss menighet. Det er allerede et visst samarbeid med kirkelig fellesråd om enkelte vaktmestertjenester, og det var planlagt julekonsert i Hønefoss kirke, men denne må dessverre utgå dette året på grunn av koronabegrensningene. For kirken er det helt naturlig å samarbeide med Bymisjonen og slik styrke den gatenære delen av kirkens diakonale oppdrag.

I møtet med kommunen refererte vi også til Fellesrådets ambisjon om på sikt å kunne bruke Hønefoss kirkestue som et såkalt Forandringshus. Dette er et tiltak som takket være et godt samarbeid mellom Norges KFUK-KFUM og lokale menigheter er etablert i flere byer for å møte utfordringen som er knyttet til ungdom og utenforskap.

Fontenehuset

Fontenehuset på Hønefoss er 17 år gammelt og har bidratt til livskvalitet og livsmestring for hundrevis av ringerikinger. Vi fikk en flott omvisning og innføring i fontenehusmodellen, og det var imponerende å se hvordan medlemmer og medarbeidere sammen sørger for å ivareta hele mennesket. Siden vårt besøk fant sted på selveste fårikålens dag, ble besøket avsluttet med et deilig måltid fårikål og kake.

Det er viktig for oss som kirke å tilrettelegge kirkelige arrangementer som også Fontenehusets medlemmer kan finne seg til rette i, og det er like viktig at vi tydelig formidler at vi har slike møteplasser. Både vi som var på besøk og de som tok så vel imot oss var enige om hvor viktig det er at vi vet om hverandre og utvikler gode former for kommunikasjon og samarbeid.

VISJON OG STRATEGI

I strategimøtet med menighetsråd, stab og ledere i ulike arbeidslag og aktiviteter hentet vi fram visjonen som ble formulert i 2010 om nye Hønefoss kirke som et pulserende kirkesenter i Hønefoss – nær Gud, nær hverandre og nær byen. Drømmen var en åpen kirke midt i byen, med et sakralt kirkerom og et tiltalende og romslig kirketorg. Ti år seinere må vi kunne si at denne visjonen langt på vei er realisert. Men det er noen utfordringer som ikke helt har funnet sin løsning. Det er et ønske at flest mulig skal kjenne tilhørighet og eierskap til kirken, og da må tilgangen til både kirkerom, møterom og kontorer kanskje gjøres enklere. Jeg ber dere arbeide videre med å finne gode løsninger for dette.

Det er mye velvilje og ubrukt potensiale, slik jeg opplever situasjonen etter disse dagene. Vi har hatt mange gode samtaler og drøftet erfaringer og utfordringer, og mitt mantra er at dagen i dag er dag nummer 1. Vi må se framover, og jeg har stor tro på at dere i fellesskap vil finne veien videre slik at livet i Hønefoss menighet, både i og rundt Hønefoss kirke, skal fortsatt pulser og oppleves åpent og inkluderende.

Til slutt vil jeg oppsummere mine utfordringer i noen punkter.

UTFORDRINGER

- I tråd med den nasjonale satsingen på dåp vil jeg utfordre menigheten til å arbeide videre med tilrettelegging av informasjon og rutiner som kan bidra til at flere velger dåp.
- Fortsett satsingen på å gjøre kirken synlig på nett, og arbeid videre med bakgrunn i de gode erfaringene som er gjort i koronatiden. Bispedømmerådet har gjort vedtak om å utlyse tilskuddsmidler til videre utvikling av kirkens nettsatsing, og jeg ber dere vurdere å lage en prosjektsøknad.
- Arbeid videre med å gjøre torsdagen til en kirkedag for alle aldre.
- Få på plass en bedre løsning for å koordinere stabens, menighetsrådets og de frivilliges virksomhet, med tydelige arbeidsbeskrivelser og opplærings- og innføringsprogrammer for nyansatte, gode rutiner for drift og utleie, og for planlegging og gjennomføring av arrangementer og aktiviteter – blant annet ved hjelp av et oversiktlig årshjul.
- Bruk tid i stab og menighetsråd på å gjennomgå FNs bærekraftsmål. Den såkalte Bærekraftsboka kan være en god hjelp til å oppdage hvordan menighetens innsats kan målrettes i tråd med kommunens satsingsområder, og oppdage ubenyttede muligheter for samskaping.
- Vurder å opprette et felles diakoniutvalg eller en styringsgruppe for de tre menighetene som deler på diakonstillingen, med sikte på en samlende plan for det diakonale arbeidet for hele byen.
- Arbeid videre med gode løsninger for å realisere visjonen om Hønefoss kirke som en åpen kirke midt i byen, som flest mulig skal ha enkel tilgang til og oppleve tilhørighet og eierskap.

TAKK

Til slutt vil jeg igjen takke hjertelig for gode visitasdager, for et flott visitasprogram og alle gode opplevelser underveis. Takk for den store innsatsen dere alle gjør i menighet og lokalsamfunn. Takk til alle som har bidratt administrativt og praktisk, kunstnerisk og musikalsk, og på andre måter.

Jeg reiser fra Hønefoss med gode minner og mange flotte inntrykk, og med stor tro på kirkens viktige plass og oppgave også i kommende år.

Tunsberg bispestol, 27. september 2020

Jan Otto Myrseth